

[Skræppeborg-Nielsen.]

bl. a. den helt utrolige dobbeltadministration kunne spares. Jeg rejser i dag spørgsmålet på ny, fordi det er min opfattelse, at en ændring, en reform, om man vil, må til, og jo hurtigere det sker, des bedre.

Efter min mening er der nemlig ikke megen fornuft i at opretholde en stor og kostbar administration for at indkassere eller opkræve vel allerhøjest 10 pct. af sygehusenes indtægter. Jeg har mærket mig, at sygehusrådet har været spurgt, forinden det her foreliggende lovforslag er blevet udformet, og det synes jeg er både godt og rigtigt, men kunne den højtærede indenrigsminister ikke tænke sig — under henvisning til det, jeg her har givet udtryk for, og for at få sagen i gang — også at lade sygehusrådet eller måske et mere kompetent organ, hvis et sådant findes, sekundært prøve at finde frem til en mere rationel og administrationssparende ordning af betalingsforholdene på vore sygehuse? Primært vil jeg bede om at få undersøgt, hvilke problemer der vil rejse sig — problemer ikke mindst af økonomisk art — hvis behandlingen på vore sygehuse gøres vederlagsfri. Det spørgsmål vil jeg gerne stille til den højtærede indenrigsminister.

Det ærede medlem hr. Poul Nilsson nævnte i sin ordførertale, at statens tilskud til sygehusvæsenet nu var helt oppe på 336,4 mill. kr. Må jeg sige, at det er et beløb der ikke afskrækker mig, og jeg kan også her give tilsagn om, at mit parti gerne vil være med til at skaffe penge til sygehusvæsenet, for hvis noget skal være i orden i Danmark, og være i orden til enhver tid, så er det Danmarks sygehuse. Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen nævnte noget om, at jeg vist var tilhænger af, at staten skulle overtage det hele. Ja, jeg har ikke noget imod, at staten overtager hele sygehusvæsenet, men jeg har aldrig givet udtryk for noget sådant. Jeg er godt tilfreds med den ordning, vi har, at det er amtskommunerne og kommunerne, der driver sygehuse. Det har de hidtil gjort godt, og jeg er helt enig i den betragtning, som det ærede medlem hr. Thisted Knudsen har gjort gældende her for ikke længe siden, at amterne og kommunerne har røgtet deres opgave med hensyn til sygehusvæsenets ordning betydelig bedre, end staten har gjort

det. Til underretning for det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen skal jeg sige, at jeg er tilfreds med forholdene, som de er.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen talte også lidt om behovet for hjem for kronisk syge, og de udtalelser er jeg ham taknemlig for; på det punkt er vi helt enige. Jeg synes bare, det havde klædt det ærede medlem bedre, om han for nogle dage siden, da mit partis forslag til folketingsbeslutning om plejehjem var til behandling, havde taget ordet. Som det ærede medlem husker, var der ingen tilstedeværende medlemmer af det høje ting, som dengang ønskede at diskutere plejehjem med socialistisk folkeparti.

En af de ærede ordførere nævnte spørgsmålet om højere løn til læger; det blev her nævnt, at det særlig var de yngre læger, det drejede sig om. Jeg for mit vedkommende vil gerne have lov til at sige, at jeg synes, de krav, læger i almindelighed stiller, er for store, og jeg for mit vedkommende har ikke noget imod, at man derude, hvor afgørelserne træffes, varer sig noget for hver eneste gang at bøje af, når lægerne stiller krav. Jeg ved godt, for at sige det hårdt, at der findes læger i dette land, der betragter sig selv som guder. Jeg tror, det er på tide, at de kommer lidt ned på jorden. De lønninger, de får i øjeblikket, er efter min mening gode. Jeg misunder dem ikke, men jeg synes til gengæld, at de krav, de stiller, efterhånden er blevet meget for store.

Arne Bertelsen: Som de øvrige ordførere kan jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Ved behandlingen af loven om sygehusvæsenet i folketingsåret 1960-61 understregede vor ordfører, at der var taget for stort et hensyn til driftsudgifter og intet hensyn til anlægsudgifter. Man nærmest straffede de amtskommuner, som effektivt gik ind for modernisering og rationalisering. Jeg er altså ikke her helt enig med det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, som finder, at staten ikke skal deltage i anlægsudgifterne. Også folketingsudvalget fandt fordelingsgrundlaget for tilskuddene mindre tilfredsstillende. Forholdet var nærmest det, at i de kommuner, hvor man mest energisk gik ind for moderne sygehusbehandling, fik man måske kun 40 pct. refunderet og i de